

είπε χαμένη για μένα... Δεν θα την ξανόβλεπα.

Αυτό και έγινε.

Το πρωί της ημέρας που θα έρχότανε σπίτι μου, μου έτηλεφώνησε. Σκέφθηκα προς στιγμή πώς θα είχε εύρει το μαρμαριτάρι σπίτι της και ήθελε να μου αναγγείλη την καλή είδηση. 'Αλλά ήταν για να με ρωτήσει εάν τ'εχρα εύρει εγώ.

— Δυστυχώς όχι, της είπα. Είμαι κατολυπημένος που έχω ατία να τ'ο χάσετε... Δεν μπορώ να καταλάβω πώς έγινε αυτό...

Την ρώτησα ύστερα εάν θα έρχότανε στο ραντεβού.

— Σας τηλεφώνησα άκριβώς για να σας πω άκριβώς πώς δεν θα μπορέσω σήμερα. Είμαι με μιά τρομερή ήμικρανία. Μιάν άλλη ημέρα...

Είχαν κοπεί τ'α γόνάτα μου. Αισθανόρουν πώς μου έφενυε... 'Ό,τι είχα φορηθεί έγινότανε.

— Πότε ; ρώτησα.

— Θα σας τηλεφωνήσω...

Αυτό ήταν όλο. Δεν μου ξανατηλεφώνησε. Πέρασαν πολλές ημέρες χωρίς να την ξαναϊδω. Κι' όταν την είδα κάποτε στο δρόμο έστρεψε άλλοτ'ο βλέμμα της...

'Εβδομάδες άργότερα διηγούμην τ'ο περιστατικό αυτό σ' ένα γραμματέα ξένης πρεσβείας τόν όπείο είχα γνωρίσει.

— Περιεργό, μου είπε εκείνος άφου τελείωσα. 'Η ιστορία σας μοιάζει λέξι προς λέξι σχεδόν με μιά που μου διηγήθηκε ένας συνάδελφός μου της πρεσβείας της 'Αργεντινης. Με μόνη τή διαφορά, προσέθεσε γελώντας, ότι εκείνος άγόρασε ένα άλλο μαργαριτάρι και τ'ο έβαλε στο δαχτυλίδι της κυρίας λέγοντας πώς τ'ο είχε εύρει.. Πώς είπατε πώς την λένε αυτήν την κυρία ;

— Μαρία ντέ Ντολόρες, τ'ο είπα σάν ίποβλακωμένος.

— Θα ρωτήσω τόν συνάδελφό μου πώς τή λένε και τή δική του και θα ιδούμε... γιατί μου μπήκε ή ιδέα πώς θα είνε ή ίδια. Καθόλου άπίθανο να πρόκειται για μιά γυναίκα ή όποια βρήκε αυτόν τρόπο τ'ο χασίματος τ'ο μαργαριταριού για ν' άκριβοπληρώνεται ή κατάκτησίς της χωρίς ταυτοχρόνως να πληρώνεται, ένα κομψό και έξυπνο τρόπο για να παραμένη κυρία με άποκτη γυναίκα.

Μου ήταν αδύνατο να πιστέψω μιά τέτοια ύπόθεση. Μιά γυναίκα τόσο άριστοκρατική όπως εκείνη... Θα έπρόκειτο περι μιάς συμπτώσεως, περιέργου ίσως, αλλά συμπτώσεως πάντα.

Κι' είχα σχεδόν τή βεβαιότητα πώς θα άκουγα ένα άλλο όνομα όταν, συναντηθείς τήν μεθεπομένη με τόν φίλο μου αυτόν τόν ρώτησα :

— Λοιπόν, ρωτήσατε ;

— Ρώτησα, μου είπε.

— Και πώς την λένε τή γυναίκα αυτή τ'ο φίλου σας της 'Αργεντινης πρεσβείας ;

— Μαρία ντέ Ντολόρες... μου άπήνησε.

Κώστας Ουράνης

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

Νέον αισθηματικόν μυθιστόρημα. Μία τραγική ιστορία έρωτος, μία καθητική ιστορία της γυναικείας καρδιάς, που θα σας κάμη να πονέσετε, που θα τήν αισθανθήτε σάν ιστορία άτομική σας, δική σας, της καρδιάς σας...

Η ΑΓΑΠΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Του ΕΤΙΕΝ ΡΕ'Υ'

'Ο 'Ελλην Κοραής έγραφεν εις κάποιον Γάλλον φίλον του: — «Αί έρωμένοι είνε δίως και τ'α παράσημα. Διά τήν άρετήν είνε μυίγες ρουπαράι, διά τήν κακίαν είνε σάλπιγγες μυριόστομοι».

«Τ'ο προικισύμφωνον είνε ή διαθήκη τ'ο έρωτος, πνέοντος τ'α λούσθια».

«Τ'ο γήρας είνε μοναστήριον, άνευ κωδώνων και σημάτων».

'Ο 'Αγγλος Μίλτον ειπεν, ότι : — 'Η γυναίκα είνε τ'ο κομψόν π α ρ ο ρ α μ α της φύσεως.

Χαρακτηρισμός υπερρωμαντικός. — 'Εάν όθεός μπορούσε να παραβηθί, με και τι τών έπιγειών, μόνον παρθένος αγαπώσα, θα ήζυτο της τιμής αυτής.

Να και μερικές 'Αμερικανικές γνώμες για τή γυναίκα.

— 'Η γυναίκα έχει τόσα προτερήματα αλλά και τόσα έλατώματα, που χωρίς άλλο δημιουργήθηκε διά της συνεργασίας Θεού και Διαβόλου. Είνε ή πρώτη και ή τελευταία φορά, που συνεργάσθηκαν οι δύο αυτοί αντίπαλοι.

'Η γυναίκα μας γυρίζει πολλές φορές τ'α νώτα, μόνον και μόνον για να δείξη ότι έχει ώραιες πλά ες. Μας κιντάζει για να ιδούμε ότι έχει μεγάλα μάτια. Λισοθώνει τ'α μαλλιά της, για να θαυμάσουμε τ'α δαχτυλίδια της και είνε ίκαγη να μας κλαυσοπατήση, άκρι να έχη μικρό πόδι..

Αί γυναίκες μετά τόν γάμον, έχουν τήν ικανότητα να δείχνουν άπειρους βαθμούς αγάπης.

'Η καρδιά των είνε άρκετά ευρύχωρος, ώστε και τ'α παιδιά τους ν' αγαπούν και τόν άνδρα τους και τους φίλους των συζύγων των και ακόμα και τούς έχθρους τους...

Πολλοί παραπονούνται ότι ή πίστι της γυναικας είνε κάτι τι ψευδές.

Πολύ φυσικό, άφου είνε και αυτή... θηλυ ή.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γιά τήν έρωτική άλληλογραφία — άν δηλαδή αυτή επιτρέπεται ή όχι — είπε με σίτους, τ'α έξης ο 'Κάρολος, από τόν Βασιλικό οίκο τών 'Ορλεανιδών, ζήσας στα 1391 έως τ'α 1465.

'Η μετάφρασις κατά λέξιν είνε ή έξης:

*Εύλογημένος εκείνος
που πρώτα πήρε τή γραφή.
δίνοντας άνακούφιση
στών έρασιή π'ν λαχαρή
σάν γράφει στήν κυρία
τόν πόνο που τραβά*

'Ο 'Οβίδιος ο γλυκός λατινός ποιητής, ο συγγραφεύς τών «Μεταμορφώσεων», συμβουλεύει τούς έραστές να γράφουν. Βλέπετε ότι ή αγάπη, άπησχόλησε δίλας

τ'ος έποχάς, καθώς και δίλους τούς λαούς,

Ψάλλει λοιπόν ο 'Οβίδιος.

«Κρύψε τ'α μέσα που έχεις να γοητεύης και μη τ'α εκθέτεις εύθως άμέσως.

'Αφάρισε κάθε σχολαστική έκφρασι από τις επιστολές σου.

Πιοδς άλλος, πακά ο κουτός γράφει στήν έρωμένη του, με παγαλιστικό ύφος.

Πολλές φορές, ένα γραμμα φουσκωμένο, με άνόητες φράσεις έγινε αιτία άντιπαθείας.

('Ακολουθεί)

Τ'α φιλιά μας είναν μεθυστικά...